

YÊU MÌNH, YÊU SỐNG VÀ YÊU THA NHÂN

Bà Nadine, người Pháp, 48 tuổi. Nadine chào đời với thân hình lành mạnh như bao trẻ sơ sinh khác. Nhưng rồi năm lên 8 tuổi, cô bé bắt đầu làm quen với tật bệnh và với 23 lần giải phẫu. 23 lần giải phẫu đã từ từ biến cô bé lành mạnh trở thành phụ nữ tàn tật thể xác. Điều đáng nói, Nadine tàn tật thể xác nhưng không tàn tật tâm trí và càng không bị ảnh hưởng đến tình cảm. Nadine vẫn có thể yêu người khác và vô cùng yêu sống.

Bà Nadine sống với người chồng - cũng bị tàn tật thể xác nhưng không trầm trọng lắm. Bà cho biết rất hài lòng với cuộc sống này. Bà nói.

Trong cuộc đời tàn tật, may mắn thay, tôi không bao giờ bị mặc cảm và đau khổ về cái nhìn của người khác. Trái lại tôi bị đau khổ kinh khủng về cái đau khổ của người khác, đặc biệt là của người thân, của Cha Mẹ và của em gái. Trong tuổi thơ, cô em gái phải chiến đấu không ngừng để bảo vệ tôi.

Cuộc sống tôi sẽ dễ dàng biết bao nếu tôi không bị ngồi xe lăn, nếu tôi có thể đi đứng bình thường như bao nhiêu người khác. Đây là nỗi đau khổ lớn lao nhất của tôi trong thời niên thiếu, lúc ở lứa tuổi dậy thì. Tôi thấy rõ mình không thể sống như bao bạn trẻ cùng lứa tuổi.

Càng lớn và càng ý thức về tình trạng tàn tật thể xác, tôi tự nguyện sẽ tìm kiếm người bạn đời cũng tàn tật như tôi. Và tôi đã được như lòng ước nguyện. Cách đây 20 năm tôi kết hôn với một thanh niên tàn tật, nhưng tàn tật nhẹ hơn tôi. Cuộc hôn nhân mang đến cho tôi nhiều hạnh phúc, nhất là, cho phép tôi cảm thấy mình cũng giống như bao phụ nữ khác.

Tuy nhiên, vì bị tàn tật thể xác, chúng tôi quyết định không sinh con cái, bởi lẽ tôi không thể tự mình chăm sóc con. Thiếu sót này không may làm giảm bớt niềm hạnh phúc lứa đôi của chúng tôi. Tôi vẫn cảm thấy cuộc đời thật đẹp và thật đáng sống. Tôi luôn luôn dâng lời ca ngợi và tri ân THIÊN CHÚA.

Tôi may mắn vô cùng vì được sinh ra trong một gia đình tràn đầy tình yêu. Tuổi thơ tôi trôi qua giữa những cái nhìn trìu mến, chan chứa tình thương. Tâm hồn bạn, cuộc sống bạn sẽ trở nên trôi chảy - mặc dầu bạn phải chịu tật bệnh thể xác - khi cái nhìn của bạn luôn gặp được những ánh mắt yêu thương.

Đối với tôi, tình yêu không phải là cái gì được sáng nghĩ ra, cũng không phải học hỏi được, nhưng cần phải được vun trồng. Tôi xin giải thích. Tự chấp nhận mình và chấp nhận người khác với những khác biệt

của họ, chính là sự kiện tự nhìn mình và nhìn người khác với cái nhìn yêu thương. Yêu thương chân thành đích thật chứ không phải thứ tình thương trặc-ẩn hoặc xót-thương!

.. Chứng từ thứ hai của Cha Pierre Pythoud, Linh Mục dòng Thừa Sai Thánh Tâm.

Tuổi thơ tôi đúng vào cái thời kỳ mà nền giáo dục thật khe khắt. Người ta luôn nhắc nhở chúng tôi phải nhớ mình là kẻ tội lỗi, phải tránh phạm tội để khỏi bị Chúa phạt và để khỏi rơi xuống hỏa ngục.

Từ những ý nghĩ ấy tôi bước vào tập viện. Nơi đây người ta lại dạy tôi phải sống vô-danh và tự xem mình là kẻ vô-tích-sự. Có thể, tôi mới đạt đến nhân đức khiêm nhường và trở thành vị đại thánh. Nền tu đức của Dòng Thừa Sai Thánh Tâm còn khẳng định:

- Trái Tim Đức Chúa KITÔ luôn dõi mắt nhìn bạn. Ngài nhìn bạn bằng ánh mắt triu mến, với điều kiện là bạn không

được mất thời giờ chiêm ngắm mình.

Giáo huấn này không hoàn toàn tiêu cực bởi lẽ nó giúp tôi lý luận:

- Nếu Chúa nhìn tôi với tình thương thì đây là dấu chỉ tôi không phải là kẻ hư-không mà là đứa con của Ngài!

Đi từ lý luận này tôi suy tư thêm:

- *Nếu Chúa thương tôi như con của Ngài thì tôi không có quyền không yêu thương chính mình tôi.*

Các suy tư và lý luận trên đây từ từ chữa lành nơi tôi các ý nghĩ tiêu cực về chính mình và về người khác. Tôi sống thoải mái, tự chấp nhận mình và chấp nhận người khác. Tôi yêu thương người khác với trọn các ưu và khuyết điểm của họ. Tôi không có gì để hối tiếc. Trái lại, tôi cảm tạ THIÊN CHÚA đã đưa đến tôi đến chỗ hiểu biết và yêu thương chính mình cũng như hiểu biết và yêu thương người khác. Một cuộc hành trình đáng giá biết bao!

("Annales d'Issoudun", Septembre/2005, trang 8-9).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt